31/10/2020

Подгорица на кољенима дочекала свог Митрополита: Васкрсао си Црну Гору и учинио је Христовом

Земни остаци Митрополита Амфилохија молитвено су дочекани у Саборном храму Христовог Васкрсења у Подгорици, пошто су претходно, свечано испраћени из Цетињског манастира гдје је данас служена Света заупокојена архијерејска литургија са поменом.

Иако је колона са Митрополитовим ковчегом кренула у 13 часова са Цетиња, у подгорички храм је стигла око 14:30 часова јер је цијелим путем народ на кољенима чекао свог пастира и духовног оца, још једном литијски спајајући Свети трон цетињских митрополита са подгоричком светињом у којој ће бити његов вјечни починак.

Ковчег са Митрополитовим земним остацима пронијет је кроз хиљадама људи испуњену порту и унијет у Храм Христовог Васкрсења, гдје ће вјерни моћи да

се до сахране сјутра поклоњају своме пастиру који је 30 година био на трону Светог Петра Цетињског.

Његово преосвештенство Епископ бихаћко-петровачки и рмањски г. Сергије је над одром владике Амфилохија казао да осјећа и радост и тугу, тугу зато што одлази од нас људи, “али радост зато што осјећамо да је у нама, у нашим бићима, у нашим срцима”.

“И остављаш овдје стадо на сигурном, зато што си утабао добро стазе Господње овдје у Црној Гори, проливши свој зној, али на духован начин и крв. Био си мученик на распећу 30 година. У најтеже вријеме дошао си овдје у Црну Гору и учини оно што можда нико од нас посебно старијих архиереја није учинио задњих 30 година. Васкрсао си Црну Гору и учинио је данас новом Црном Гором – Христова Црном Гором, Гором која васкрсава мртве. Ми немамо вјеру да те васкрснемо, али доћи ће брзо час када ћеш устати и ти, а надамо се и ми са тобом, и ући у радост Господа нашег, славити Њега: Бога Оца и Сина и Духа Светога.”

На испраћају Митрополитових земних остатака из Цетињског манастира гдје је столовао од 1990. године, испред манастира се од њега опростио предсједник Црквене општине Цетиње г. Рајко Радусиновић који је казао да је Митрополит за вријеме 30 година митрополитске службе на трону Светог Петра Цетињског исписао најсвјетлије странице у осамстогодишњој историји Митрополије црногорско-приморске и Српске православне цркве.

“Увјерен сам, драги оче Амфилохије, да си смрћу смрт побиједио, да си смрћу Црну Гору ујединио и да и данас из Твог ћивота, испред ћивота Светог Петра Цетињског, чији празник данас славимо, позиваш још једном и безброј пута твоје Црногорце на мир љубав и слогу, као што си их позивао свих ових година у свим литургијским бесједама!”

У Саборном храму Христовог Васкрсења ће бити све до недјеље, 1. новембра, када ће се служити Света архијерејска заупокојена литургија којом ће началствовати Његова светост Патријарх Иринеј са више архијереја наше и других помјесних Цркава. Након Литургије биће служено опијело и обављена сахрана. Блаженопочивши Митрополит Амфилохије, по својој сопственој жељи, биће сахрањен у крипти Саборног храма у Подгорици у гробу који је припремљен за његовог живота.

Бесједа владике Сергија:

“Христос ваксрсе – Ваистину васкрсе!

Ево нас Ваше преосвештенство, Ваша преосвештенства, драга браћо свештеници, света Црна Гора.

Оно што нам раздваја данас јесте онај тренутак када чекамо васкрсење из мртвих и да те угледамо Високопреосвештени Митрополите пред престолом Свевишњега. Раздваја нас земља која смо, прах и пепео, како каже Свети Јустин Ћелијски, само комад меса ми смо у коме тече крв. Твоја крв је стала, твој овоземаљски живот је стао, али се наставља и ти се радујеш са свима светима ево на данашњи дан када славимо Светог апостола и јеванђелисту благовјесника Господњег Луку, кога си славио цијели свој живот, заједно са оним на чијем престолу и столици сједиш већ 30 година – Светим Петром Цетињским.

Вечерас и данас и мени је запала дужност да дођем да се опростим са тобом, али осјећам и радост и тугу. Тугу зато што одлазиш од нас људи који смо од крви и меса, али радост зато што осјећамо да си у нама, у нашим бићима, у нашим срцима. И остављаш овдје стадо на сигурном зато што си утабао добро стазе Господње овдје у Црној Гори, проливши свој зној, али на духован начин и крв, био си мученик на распећу 30 година. У најтеже вријеме дошао си овдје у Црну Гору и учини оно што можда нико од нас посебно старијих архиреја није учинио задњих 30 година. Васкрсао си мртву Црну Гору и учинио је данас новом Црном Гором – Христова Црном Гором, Гором која васкрсава мртве.

Ми немамо вјеру да те васкрснемо, али доћи ће брзо час када ћеш устати и ти, а надамо се и ми са тобом, и ући у радост Господа нашег, славити Њега: Бога Оца и Сина и Духа Светога.

Не могу а да се не сјетим твоје бесједе када си био сахрањивао свога духовног оца Светога Јустина Ћелијскога, коме данас долазиш у загрљај. Ти си тамо њему рекао да поздрави све свете из рода нашега а ми данас, и ја се усуђујем рећи теби: Поздрави и ти нама горе Светога Саву, Светога Симеона Мироточивог, данашњег Светога Петра Цетињског, Светога Василија Острошког и све свете и мноштво мученика српских и осталих мученика којима данас долазиш у загрљај.

То је оно што ти ми данас завидимо. Ми се надамо да ће Бог и нас погледати и смиловати се твојим молитвама и свих светих и заједно да се поново

сретнемо горе пред престолом Свевишњега. Нека ти је вјечни покој и блаженство и Царство небеско, амин!”

Бесједа предсједника Црквене општине Цетиње г. Рајка Радусиновића

“Ваша преосвештенства, часни оци, уважена породицо Радовић,

Даме и господо, браћо и сестре,

Имам част да се, по благослову владике Јоаникија, у име Светопетровских и Његошевских Цетињана и у име вјерника Митрополије Црногорско-приморске опростим од нашег оца и учитеља, од нашег Архиепископа Цетињског и Митрополита Црногорско-приморског господина Амфилохија.

Покушаћу да му се, пред његов последњи, свечани испраћај из цетињског манастира, испраћај у живот вјечни, захвалим за све оно што је за вријеме 30 година митрополитске службе на трону Светог Петра Цетињског урадио за нас вјернике и за нашу Црну Гору, исписујући најсвјетлије странице у осамстогодишњој историји Митрополије црногорско-приморске и Српске православне цркве.

Драги наш Митрополите, да ме је Бог обдарио речитошћу Светог Јована Златоустог не бих могао изразити осјећања и захвалност нас вјерника, којима си од првог дана ступања на трон Светог Петра Цетињског био, не само Митрополит, него и отац, који нас је обасипао родитељском љубављу, топлином и бригом.

Како могу изразити захвалност оних стараца и старица којима си се обраћао синовљевском љубављу и пажњом, а они, у својим последњим овоземаљским данима, гледали како се из пепела, којим је био прекривен жар вјере у нашем народу, разгоријева пламен, којем су се надали, али којег су мислили да неће дочекати. Огријавши се тим Твојим пламеном, захвални спокојни и радосни преселили су се тамо „гдје нема боли и уздисања“.

Како изразити захвалност оних тужних и болних, којима си у њиховим болестима и несрећама био једини утјешитељ, који им је несебично даривао љубав и давао наду и вјеру у живот вјечни, како би лакше савладавали своје туге, несреће и болести.

Како могу изразити захвалност оних радосних, безбрижних и веселих дјечјих очију, оних осмијеха на лицима дјеце, која су се сваког августа окупљала у Цетињском манастиру и на манастирском гувну, да чују Ваше савјете и поуке и да нахрањени Вашим благословима закораче сигурним корацима у нову школску годину.

Хвала Вам оче и владико што сте се са безмјерном смиреношћу и љубављу молили за здравље и спасење чак и оних мојих суграђана, који су на вас бацали каменице, и што, потврђујући и у буквалном смислу јеванђељску поуку „ко тебе каменом ти њега хлебом“, отвористе народну кухињу и на Цетињу.

Хвала Вам што благословисте отварање радио Светигоре са чијих се таласа напојише молитава и духовних поука жедне душе вјерника широм васељене.

Како изразити захвалност што нас покренусте и поведосте у обнову преко шесто цркава и манастира у нашој Митрополији и што захваљујући вашем труду, вашем угледу и вашим благословима изградисмо величанствене Саборне храмове Христовог Васкрсења у Подгорици и Светог Јована Владимира у Бару.

Хвала Вам Владико што достојно опојасте нашу безгробну војску и бројне страдалнике на Косову и Метохији и што нас и том приликом позвасте на опроштај и измирење.

Хвала Вам Владико што Црну Гору и васколико православље окитисте и украсисте не само храмовима, црквама и манастирима, већ и многобројним монаштвом и свештенством и са новопројављеним светитељима Светим Јоаникијем Цетињским, Светим Симеоном Дајбабским, Светим Мардаријем Љешанским и Светим Петром Ловћенским Тајновидцем!

Како Вам изразити захвалност за највеличанственији скуп у савременој историји Црне Горе, када се на освештавање Саборног храма у Подгорици окупи васцијела Православна Васељена на челу са Васељенским и Руским патријархом, који су и деведесетих година прошлог вијека, у вријеме најжешћих санкција, „поносни, (како рекоше), што могу да кажу да су ваши пријатељи“, долазили, освештали темеље и служили литургију на темељима храма Христовог васкрсења.

Владико и Оче наш хвала Вам што сте апостолско-пророчким ријечима и дјелима чували и бранили углед наше Горе Црне више, боље и јаче него ико

од наших савременика. Што многи то нијесу разумјели је посебна прича, али сам сигуран да ће историја то недвосмислено потврдити.

Благодарни смо Господу, драги наш Владико, што је нама грешнима дао Вас за духовног оца и господара и што смо последњих 30 година живјели у доба вашег владиката и имали част да будемо ваши сарадници и ваша духовна чада.

Хвала Вам драги наш Митрополите што сте нас предводили, храбрили и даривали нам љубав, вјеру, наду и снагу да истрајемо са крстоносним, достојанственим литијама којима задивисмо свијет и одбранисмо наше светиње!

Хвала Вам Владико што сте дух вјере и слободе посијали у грудима и срцима црногорске омладине, која ће, сигуран сам, знати и имати снаге и прегнућа да испуни вашу животну жељу, а тиме и Његошев завјет – обновом цркве Светог Петра цетињског на Ловћену!

Хвала Вам Владико што сте часни крст, који Вам је Бог намијенио, крст црногорско-косовско-метохијског распећа, читавог живота носили поносно, достојанствено, чојски и јуначки!

Оче наш драги молили су се за Ваше здравље свих ових дана вјерници широм православне васељене, исписивали су молитве – Боже дај му од мога здравља, дај му од мога живота, али Господ је одлучио другачије и преселио Те у царство небеско, да будеш наш молитвеник и заступник пред Господом.

Драги наш оче Амфилохије кад би сузе лијек биле данас би Те оздравиле!

Увјерен сам драги оче Амфилохије да си смрћу смрт побиједио, да си смрћу Црну Гору ујединио и да и данас из Твог ћивота, испред ћивота Светог Петра цетињског, чији празник данас славимо, позиваш још једном и безброј пута твоје Црногорце на мир љубав и слогу, као што си их позивао свих ових година у свим литургијским бесједама!

Оче и Владико наш – Нека Ти је вјечна слава и хвала! Амин Боже дај!”

МИТРОПОЛИЈА ЦРНОГОРСКО ПРИМОРСКА

МИТРОПОЛИЈА ЦРНОГОРСКО ПРИМОРСКА

https://www.orthodoxianewsagency.gr/wp-content/uploads/2020/10/Na-koljenima.mp4

https://www.orthodoxianewsagency.gr/wp-content/uploads/2020/10/Gradjani-klece.mp4

МИТРОПОЛИЈА ЦРНОГОРСКО ПРИМОРСКА

МИТРОПОЛИЈА ЦРНОГОРСКО ПРИМОРСКА

— mitropolija.com